

Những Người Tiên Phong trên khắp Thế Giới

Samoa thuộc Mỹ

“Thượng Đế Đồng Ý”

Leva 'aia Levao đã sống chung với những vấn đề sức khỏe trầm trọng. Vào năm 2015, chị bị nổi mụn nhọt trong mắt. Mụn nhọt được chữa lành sau khi những người truyền giáo ban cho chị một phước lành chức tư tế. Họ bắt đầu đọc Sách Mặc Môn với chị.

Một số người trong cộng đồng nhỏ của hòn đảo không vui khi thấy Levao đang cân nhắc về một tôn giáo mới. Họ chế nhạo các nỗ lực của chị và xem thường chị. Tuy nhiên, chị vẫn kiên định và chẳng bao lâu sau đã chịu phép báp têm. Chồng của chị, Tui, và ba đứa con của chị nhanh chóng noi theo chị vào nhà thờ, và về sau, Levao phục vụ trong chi nhánh của chị với tư cách là chủ tịch Hội Phụ Nữ. Những người khác, được ảnh hưởng bởi tấm gương tận tụy của chị, gọi chị là trái tim của Giáo Hội trên đảo Olosega.

Hàn Quốc

“Tôi Sẽ Không Bao Giờ Thật Sự Bị Lạnh Nữa”

Choi Dong Sull là một mục sư đạo Presbyterian đã cảm thấy có trách nhiệm phải bảo vệ các tín hữu trong giáo đoàn của ông khỏi Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô. Tuy nhiên, ông bắt đầu gặp những người truyền giáo và tìm kiếm lời giải thích rõ ràng về các vấn đề giáo lý mà đã gây phiền toái cho ông. Ông biết rằng đức tin mới của mình sẽ đòi hỏi một sự thay đổi trong nghề nghiệp và làm ảnh hưởng xấu đến mối quan hệ của ông với cha của ông, là chủ tịch của Giáo Hội Presbyterian Hàn Quốc vào lúc đó.

Dong Sull chọn chịu phép báp têm trên Sông Hàn. Ông giải thích: “Tôi muốn phép báp têm của mình là một kinh nghiệm càng giống như Chúa Giê Su Ky Tô càng tốt.” Vào buổi sáng mờ sương ngày 5 tháng Chín năm 1981, nước sông Hàn rất lạnh, nhưng khi ông ra khỏi nước, Dong Sull đã mô tả một cảm giác ấm áp bên trong. Ông nói: “Giờ đây tôi thuộc về Giáo Hội chân chính của Thượng Đế.” “Tôi sẽ không bao giờ thật sự bị lạnh nữa.” Hai tuần sau, vợ và hai đứa con trai của ông cũng chịu phép báp têm—lần này là trong một nhà hội ấm áp. Việc gia nhập Giáo Hội đã không làm cho cuộc sống của Dong Sull và gia đình của ông dễ dàng hơn, nhưng điều đó làm cho các phước lành mới có thể đến với họ. “Những sự ngược đãi và thống khổ . . . sau khi tôi chịu phép báp têm là không thể diễn đạt bằng lời,” Dong Sull nói. “Chúng tôi đã mất rất nhiều trong tiến trình [gia nhập Giáo Hội], nhưng chúng tôi đã có được nhiều hơn những gì chúng tôi từng mơ ước.”

Bờ Biển Ngà

“Cánh Cửa của Cuộc Sống và Hạnh Phúc”

Lydie Zebo Bahie là người con út trong gia đình, sống cùng cha mẹ và rồi cả cha lẫn mẹ đều đã qua đời. Sự mất mát này dẫn đến căn bệnh trầm cảm nặng. Người cháu trai của chị, Faet Nadege, đã giới thiệu chị với Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô.

Khi lần đầu tiên chị đi nhà thờ, Lydie cảm nhận được tình yêu thương tuyệt vời từ các chị em trong các tổ chức Hội Phụ Nữ và Hội Thiếu Nữ. Mặc dù đã ngừng đọc sách trong thời gian bị trầm cảm, nhưng chị thấy mình có thể tập trung trở lại khi học Sách Mặc Môn. Chị đã chịu phép báp têm vào ngày 18 tháng Mười Một năm 1995.

Không lâu sau lễ báp têm của mình, chị đã nhận được một cơ hội để đáp lại tình yêu thương mà đã được bày tỏ cho chị bằng cách phục vụ trong các tổ chức Hội Phụ Nữ và Hội Thiếu Nữ. Chị cũng đã phục vụ với tư cách là một người truyền giáo chi nhánh, để mời những người khác khám phá ra tình thân hữu và sự bình an giống như điều mà chị mới vừa tìm thấy. Lydie nói: “Tất cả những chức vụ kêu gọi này đã củng cố tôi và giúp tôi tiến triển về mặt thuộc linh lẫn tinh thần.”

Lydie trở thành một trong những chị truyền giáo đầu tiên phục vụ trong Phái Bộ Truyền Giáo Democratic Republic of the Congo Kinshasa.